

ДІЛО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ: Львів, Ринок 10, II. пов. Комт. почт. ш. 26-729. Адреса тел.: „Діло—Львів“. Число телефону 565. Рукописи редакція не повертає.	ПЕРЕДПЛАТА в Австро-Угорщині: місячно 5— К. чвертьрічно 15— піврічно 28— щорічно 50— у Львові (без доставки): місячно 4— К. чвертьрічно 12— піврічно 22— щорічно 44— в Німеччині: піврічно 28— М. щорічно 56— За зміну адреси платити ся 50 с.	Ціна оголошень: Реклама постійної, двомісячної або тримісячної ціною 80 с., в надзвичайно важливих випадках 100 с., в разі односторонньої частки перед або на закінченні 2 тижнів. Рекламу в Східно-Українській Народній Республіці за суботу і неділю подвійно. Постійні оголошення по одній копії Один примірник коштує у Львові с. на провінції с.

Видання: Видання «Діло».

Начальний редактор: Д-р Василь Паньків.

Західно-українська Народня Республіка.

Львів, 13. листопада 1918.

На нинішнім засіданні Українська Національна Рада прийняла одноголосно тимчасовий основний закон, який постановляє, що держава, утворенна з українських областей бувшої австро-угорської монархії, називається: Західно-українська Народня Республіка.

Отже постанова має в історії творення нашої держави переломове значіння. Приймаючи її, ми рішучо зірвали зі старим світом, який мав для нашого народу тільки поневолення і висловили волю будувати наше державне життя на нових основах, на яких на наших очах перебуває світ цілий.

Основний закон, називаючи нашу державу Західно-Українською Республікою, мав на увазі не тільки саму назву. Воля законодавця значно ширша і глибша: назва держави має висловляти зміст державного життя, має говорити про основи, на яких те державне життя має опиратися.

Від нинішнього дня наша держава є Народньою Республікою.

Республіканський державний устрій є культурним світі більше, одначе ані одна з них не є Народньою Республікою в повнім значінні слова, бо в ні одній з них народні потреби не є першою й найважнішою основою їх устрою.

Правда, в усіх дотеперішних республіках власть виконує нарід, одначе сій політичній будові не відповідає будова господарська. Політично свободний нарід дотеперішних республік є під господарським оглядом менше або більше поневолений капіталізмом, так, що з господарського становища ті республіки є не народні, тільки капіталістичні.

Світова війна, викликана конкуренцією капіталізму окремих держав, спричинила переворот, який дає отже почин до заснування народних республік.

Найперше проявився сей переворот в найреакційнішій державі, в Росії. За нею пішли її реакційні посестри: Австро-Угорщина й Німеччина. Та сей світовий рух — можна бути певним — не спиниться, а захопить і західні держави.

Ми, Українці, на руїнах російської імперії поклали основи під нашімпрямству Українську Народню Республіку. А хоч сей почин здавила на хвилю російська реакція при допомозі реакційної Німеччини й Австро-Угорщини, — то тепер, коли ці „ангели-сторожі“ російської реакції на Україні вже стали трупами, — наші наддніпрянські брати підіймуть на ново народньо-республіканський прапор Української Центральної Ради.

Нині сей прапор став також нашим державним прапором, прапором західних українських областей.

Очевидно, се тільки початок праці. Нині Українська Національна Рада тільки рішила, що Західно-українська Держава є Народньою Республікою. За сям підє державно-творча праця, яка о державу зробить справді Народньою Республікою, — державою, в якій не тільки політичні, але також господарські основи матимуть єдину ціль: свободу і добробут тих широких мас народніх, які творять нарід.

В сям змаганні вся Україна з'єдниться в єдину незалежну, самостійну, вільну Українську Народню Республіку.

Українська Національна Рада

Львів, 13. листопада 1918.

Вторяшче засідання Ради розпочалося о годині 10:30. Головує д-р Лев Ганкевич. Перед приступленням до порядку наряд деякі члени вказували на неточности звітів в пресі. Скаржились на це головно проф. д-р Ол. Колесса, вказуючи на деякі пропущення в звітах із засідань Ради. Одначасно виринає справа створення пресового бюро У. Н. Р. Справу цю відсуєно до дєпартамєнту Державного Секретаріату. В дискусії д-р М. Лозинський оправдує пресу і стверджує, що не можна інсинуувати пресі зв'язі воли. Вкінці поручено д-р ови Володимирови Бачинському видавати щоденно офіційні комунікати із засідань У. Н. Р. під його відповідальністю.

Голова Державного Секретаріату д-р Кость Левицький іменем уряду ставить пропозицію іменувати товаришів державних секретарів, а саме для шляхів інж. Миколу Парфамовича, для публичних робіт Михайла Мартинця, для земельних справ Василя Струка. Рада затвердила пропозицію Секретаріату. Голова Секретаріату заловив видання маніфесту в програму роботи уряду.

Д-р В. Бачинський на основі порозуміння з партіями ставить внесення поширити вступство партій і політичних напрямків в Раді через кооптацію отсими членами: отиманом Дмитром Вітовським, пор. Микиткою, чет. Каравином, Миколою Парфамовичем, д-р Миколою Сисаком, д-р Михайлом Лозинським, д-р Володимиром Охримовичем, д-р Степаном Гомашівським і д-р Степаном Витвицьким. О. Олександр Стефанович додатково ставить внесення кооптувати до Ради д-ра Кирила Студинського, а д-р Богдан Барвінський Кирила Кахикевича і о. Юліана Дєрєвича. Внесення д-ра Бачинського переходить з додатками о. Стефановича і д-р Барвінського.

Д-р Михайло Лозинський ставить внесення, щоби ще поширити склад Ради через притягнення до законодавчої праці широких народніх мас, селянства і робітництва. Тому Державний Секретаріат повинен поручити повітовим комісарям перевести вибір представників повітів та міст (поправка Ант. Чернецького). В дискусії забирають голос Олександр Кульчицький, д-р Вол. Бачинський, д-р Богдан Барвінський, д-р Роман Перфецький, Ант. Чернецький, Дмитро Вітовський, о. Олександр Стефанович побоюється, щоби в Раді таким чином не найшлася більшість людей, котрі не були би здатні до законодавчої праці. Сміуючі безініція: Дмитро Вітовський, Олекс. Пісєцький і Михайло Петрицький намагаються розв'язати побоювання о. Стефановича.

Д-р Роман Перфецький ставить внесення: У. Н. Р. поручає Державному Секретаріатові, щоби в найкоротшім часі предложить Раді проект виборчої ординації до Установчих Зборів. Секр. вступ. справ д-р Леоніда Цегельський закликає за скорим переведенням виборів до констатування щоби вибрані представники широких мас могли зможу рішати про всі справи державного будівництва.

Описав продинокі секретарі кажуть звіти із першозначив своєї діяльності.

Політичний обід у гетьмана.

Київ, 8. листопада 1918.

Дня 6. ц. м. на обід до п. гетьмана Українці були запрошені голови ради міністрів Лизогуб, військовий міністер Рогоза, міністер внутрішніх справ Рейнбог, міністер фінансів Ржепецький, міністер торговлі і промислу Мерінг, р судєвх справ Вазлов, міністер освіти

Стебницький, міністер земельних справ Леонтович, міністер праці Славинський, міністер агроісповідань Лотоцький, міністер шляхів Бугенко, державний секретар Завадський, управляючий міністерством закордонних справ Палтов.

Підчас обіду п. гетьман звернувся з такими словами: „Панове! Дуже радий вігати вас сьогодні у себе щиро радий, що вбравшись в купі, ми маємо можливість разом побідакати про негайні питання дня й обмінятися думками з приводу цього. У виключно трудний момент приходиться вомою кабінету починати працю. Настав час, коли після чотирьох років кризової боротьби народи всього миру підходять до ліквідації її результатів. В цей же самий момент у нас на Україні одходять деякі частини австрійських військ, котрі несуть за собою руйнування та безладдя і дають можливість збільшитися большевицькій агітації. При таких обставинах все наше напруження, що торкається внутрішнього порядку, повинно бути направлено до того, щоби підтримати авторитет нашого уряду посеред громадянства й не дати похитнутися підвалинам законности в країні. Це завдання при теперішніх умовах дуже тяжке. Ще складніше завдання, котре належить вирішити умови в межах міжнародних відносин. Посеред суперечень величезних мирових сил нашій молодій державі потрібно утворити належне її місце. Українська держава з перших днів своєї історії була в стані нейтральності і повинна цю нейтральність виконувати й на далі. В цьому є залюрка будучого її добробугу.“

Разом з цим для свого економічного інтересу і за дль забезпечення цієї ж нейтральности вона повинна увійти в приятельські відносини з своїми сусідами. Простуючи по цьому шляху, ми заключили договір з всевеликим донським військом і сподіваємось в найближчі дні добре зміцнити наші взаємовідносини з Кубаню та терським козацтвом. Стоючи на тому-ж ґрунті, Українська Держава буде вігати утворення твердого й неопозитного державного ладу у Великоросії. З тією-ж метою ми простуюмо до того, щоби звласти добросусідські відносини в Польщю, і ми входимо в приятельські відносини з Фінляндією та Грузією. Вітаючи добугу самостійності Галичини, ми, як складаємо підвалини для братерських з ними відносин.

У всіх цих взаємних зносинах, як з нашими найближчими сусідами так і з всіма иншими мировими державами ми стоїмо й будемо непероручно стояти на ґрунті самостійної і незалежної Української Держави.

А через це від всієї душі бажаю вам сил у вашій трудній праці. Я покладаю надію, що вона попростує оружжя й успішно. Я певний в тому, що суспільними вашими напруженнями, ми введемо нашу Батьківщину з теперішніх тяжких іспитів на шлях добробугу, і ми з вами побачимо Українську Державу міцною та щасливою. Нашій дорогій Матці-Україні „Слава!“

Лизогуб відповів його яснєвельможности: Ваша яснєвельможности, пане гетьмане! Члени ради міністрів в ранішій своїй житті були поставлені в різкі умови. В той час, як одні з нас мали можливість ґрунтовно вистудіювати звучну й прекрасну українську мову, инші не мали для цього часу асєж ми всі сини одної нещкі, нашої дорогї батьківщини України і працюємо під вашим керівництвом над утворенням міцної й самостійної Української Держави.

Наша Україна на протязі всього її історичного життя перенесла багато важких проб. Наш нарід багато бачив горя. Будемо надіятись, що відроджена Україна розвивається у всій своїй силі й красі і на будуче часє її лишень світле й радісне майбутнє. Обєднані палкою любовю до рідної землі, забудемо все, що нас хоч і в невеликій мірі розєднувало. Злучимось в цей важкий момент коло нашого гетьмана міцним кругом і поведемо Україну на битий шлях щєстє й слави. Приклад трудової праці подає нам

сам пан гетьман; цей тиждень він був недужий, але не жалючі власних сил і здоров'я, всеж піклувався не про себе, а про державні справи й ідентичність побачення з союзником. Побажавмо ж пансень гетьману доброго здоров'я й сил в його трудній праці. Слава!»

Потім говорив міністер праці Славинський. «Здається, я один із міністрів — міністер праці, людина селянського роду і в той шасливі часини селян, кстрі ніколи не були ні рабами, ні панями. Повинен сказати, що є дві категорії українських громадян, поза якими не може бути шість Української Держави, — я говорю про селян і про робітників. Україна від перших днів свого існування була демократичною в своїм громадським устрою зверху до низу, і тепер вона повинна бути такою. Наш темний, забитий нарід зробив багато помилок. Багато погрівив, але один тільки нарід винен в ших гріхах. Не будемо про це згадувати, будемо думати про майбутнє. А яснє майбутнє лежить в тому, щоб Україна була такою, бо Україна після мого глибокого переконання буде або демократичною, або її зовсім не буде. Але тому, що Україні не буде, я не могу вірити. Ми всі не можемо навіть допустити такої думки, бо без цього нема життя і не варто жити. Вірю й надіюсь, що українська верховна влада піде наустріч ба жанням народу. Вона відмовиться від державний лад, визволить з темряви та біди селянство, прояснить шлях длатого, щоб звязати себе з робітниками. Тільки опираючись на ці шарі людськомілітної української людности, можна будувати Українську Державу. Я вірю твердо й незмінно, що Україна буде збудована, що вона буде демократичною державою, я надіюсь і твердо вірю в те, що на чолі означеного мною напрямку стане верховна власть в особі ясновельможного пана гетьмана всієї України. Слава Українському Народу, слава Українській Державі, слава Пану Гетьману!»

Україна й держави порозуміння.

Київ, 9. листопада 1918.

В звязку з останніми міжнародними подіями, зокрема з зайняттям англо-французькими військами Царгороду, в урядових кругах знову дискутувано над справою про необхідність у ствердження тисних двіох розуміння між Україною і державами порозуміння.

Вказуючи на те, що українське правитель-ство повинно поробити рішучі кроки до того, щоб новоназначені дипломатичні місці в Швейцарії та скандинавських країнах увійшли в тісний контакт з державами порозуміння. З цього приводу міністерство закордонних справ уложило вчора меморіал такого змісту:

«Міністерство закордонних справ подає до відома всіх консулів і їх агентів усіляких держав, котрі в незалежних від них, а також від українського уряду обставин, вихали за межі України, що всі вони можуть зараз, без перешкоди, вернути на Україну й далі вести свою консульську роботу. З боку українського правительства буде зроблене все необхідне для того, щоб на будуче праця консулів відбувалася нормально та при корисних умовах».

Цей меморіал подало вчора міністерство закордонних справ телеграфічним шляхом дипломатичним представникам Української Держави за кордон.

Учора сповідали, що радник української місці Шульга, котрий приїздить сьогодні до Києва, веде з собою дуже важний документ, в яким міститися офіційна відповідь держав порозуміння на ноту українського правительства.

Також сповідали вчора в дипломатичних кругах, що держави порозуміння дали відповідь українському правительству на ноту українського посла Ол. Шульгина про полішення на Україні і німецьких військ до часу формування української армії. Відповідь держав порозуміння прихильна.

Перед приходом держав порозуміння до Одеси.

Одеса, 7. листопада 1918.

В місті ширяться найрізномірніші пого-лоски в звязку з очікуваним приходом делегації союзників. Громадянські організації діяльно готуються до зустрічі союзників. Сьогодні в ранку стояв у арстані на возозівлю дижурний карабель, го овай кожної хвили виїхнути на стрічу союзному карабелю. На шм карабелі виїде спеціальний ескорт українського правительства ген Равк. Плянують також виїд представника німецького командування в Одесі. Означє протягом дня на одеськім горизонті не показався жаден воєнний карабель держав порозуміння.

Згідно з одержаним в Києві розпорядком усі австрійські частини до тижня мають покинути територію України. З огляду на це австрійським частинам, стаціонованим в Одесі, наказано покинути місто протягом трьох днів.

З огляду на те, що побут німецьких військ в Одесі буде недовгий, не буде назначений німецький губернатор в Одесу. Тимчасовим командантом німецьких військ в Одесу буде назначений командант однієї з дивізій, які знаходяться в Туреччині. Різночасно буде він тимчасовим командантом Одеси.

Почалася евакуація австрійських інституцій і штабу. Помешкання австрійського штабу зайняв німецький командант. Увесь австрійський штаб опустить Одесу протягом 2—3 днів. Австрійські частини розпродують свій маєток, а головньо харчові засоби з огляду на те, що німецьке командування не дозволило на їх виїзд.

Як доносять до Одеси, у гирла Дунаю, у віддаленню 60 верст від Одеси, появилася французький кружляк і кілька міноснаків. Як оповідають, держави порозуміння задумують окупувати тілкі чорноморське побережжя, а не цілу Україну. Справа форми влади в окупованій території ще не вирішена.

Визволення українських діячів.

Київ 8. листопада 1918.

Міністер внутрішніх справ В. Рейнбот видав учора розпорядок визволити в арешту 10 політичних і громадянських українських діячів, котрі були під сторожею, хоч не доручено їм жадного осарження, що вони допустилися якогось злочину. Згідно з приказом міністра мають негайно вийти на волю такі особи: бувший міністер війни, а потім голова київської губернської земської управи демократичного складу Симон Петлюра, бувший міністер війни й міністер праці Микола Порш, бувший член київської губернської земської управи В. Химерик, бувший командант Київ М. Козенко, а крім того А. Харченко, А. Макаренко, Ю. Карпан, В. Цвєчинський, М. Мясник і А. Мажик. Визволення названих осіб настудило на підставі заходів у шм напрямі перед міністром справедливости А. Визловим цілого ряду організації, інституцій і близьких арештованим осіб.

Установлення влади У. Н. Р. в краю.

Бобреччина.

В доповненню до поданого звідомлення треба зазначити, що політична і військова організація повіту йде скорим темпом вперед. В повіті переводиться в дніх від 11. до 15. ц. м. загальний асенерунок від 18 до 35 року життя. Населення спішить радо під оруже, свідоме того, що ровходитьсь про забезпечення цілости иотовоскресної Української Держави. Населення достарчать в найближчій часі аб ма, худоби й бараболі.

Рудки.

В доповненню попередніх звісток доносять нам, що в Рудках повітовим комісарем є адвокат д р Олександр Маріт'як, його заступником начальник повітового суду Йосиф Кульчицький, головою повітової Харчової Управи Микола Рогуцький, повітовим командантом жандармерії вахмістер Іван Куровець, командантом двірця під'єр. УСС. Лопатчик, а командантом місцевої міліції під'єр. УСС. Гриць Пачеха. Начальником почти оства Українець Яновський. Доконче потрібний здібний фаховець до переведення контролі і обняття податкового уряду.

В місті та в повіті спокій. Тільки в Гешаньх почали формалі Поляки грабувати шихаір дідича та знищили дещо його помешкання.

Спершу заняли Рудки Поляки, але удержалися тільки через одну добу до 1. с. м. вечером.

Радехів.

Дня 2. листопада ц. р. загальні збори вбрали повітовим комісарем на Радехів управителя радехівської будівельної експозитри Олександра Ростковича, а на членів ради: о. Володимир Пелліх, пароха Радехова, директора каси Михайла Лотоцького, Стефана Обертаса, о. Петра Каєбана, Григорія Германа. На території радехівського повіту обняла всюду урядувания нова власть. По селах і місточках вибрано місцевих комісарів, а перша сесія з ними відбулася 7. листопада. На сесії представлено програму праці в цілім повіті на найближчий час. Все йде в ладі після наших вказівок. Ввдїля 10/XI. відбулися народні збори та святе укріплення української влади на рідній землі, а у вісторок 12/XI. відбулася присяга новоименованих місцевих комісарів. Населення ста-

виться до нової влади прихильно. Тому, що урядники бузшого австрійського староства відмовили нам служби, комісаріят буз арневоленний зложити новий персонал, який постійно зовнить службу в Радехові. Масмо 10 вагонів бараболі і 1 вагою збіжа, зосім завладованою, що на випадок привернення руху до Львова стоять до диспозиції У. Н. Р.

Бродя.

Повітовим комісаром в Бродях є повітовий урядник Северин Левицький. Староство перейнято 8. листопада. В ісьховим командантом є надпоручник ради. Думин. Мобілізація переводиться живо.

З німецької республіки.

Берлін, 13. листопада 1918.

Урядово доносять через радіотелеграфічну стацію в Науені:

Дотепершні державні секретарі й шефи державних властей одержали поручення тимчасово далі вести справу.

Рівночасно виконавчий комітет ради робітничих і воєнних послів назначив членами політичного кабінету Прусії: Паула Герше й Генриха Штребля председателями, а далі Оттона Брауна, Евгена Ернста й Адольфа Гофмана. До них приїде ще шестий член. Ведення справ дотепершнього міністерства хлборобства поручено: Оттонови й Адольфови Гофманови, нової адміністрації Павлови Гершови й Емилеви Абстерови, міністерства фінансів д-рови Альбертови Сулеву, міністерства просвіти д-рови Адольфови Гофманови й Коиродови Вархови. Незабаром наступить доповнення правительства.

Суроти поголосок, що тепершні правительство задумє анулювати воєнні позички, заявляють як найрішучше в урядового бску, що всякі такі поголоски визоплені з повітря. Як доносять часомисл, остання воєнна позичка перейшла 10 міліярдів.

Столиця держави Берлін була 11. листопада взагалі спокійна. Від часу до часу „Лід Липами“ й на прилежних вулицях приходило до заворушень. Крамничі були відчинені, а загальний вигляд вулиць мало рїжнися від вигляду в спокійних часах. По полудні апав дош і розлігав цікавих з вулиць, а це вплинуло дуже на успокоєння міста. Часомисл владять в мєлім накладі. „Berliner Local-Anzeiger“ виходив два дні під заг. „Rote Fahne“ (Червоний Прапор), а по двох дніх газета перейшла назад в руки правних власників.

Уся публична опія Німеччини, без ріжниць партій, від незалежних соціалістів почали й на найправіших групах скіятиши, уважає уяви завіщення зброї за загострення політики виголодження, зверненої проти німецького народу. Обидві соціалістичні партії Німеччини вислали до Стокгольму до Брантінга, до Колєнгаги до Штавіннга й до Трельєстри до Гаги таку телеграму: „Соціалістична партія і незалежна соціалістична партія як найагліше звертають увагу соціалістичних партій неутральных країв на зміст умов завіщення зброї, бо вони означають продовження і загострення політики виголодження. Коли бльокада лишється на далі, кола має далі тривати обмеження корабельної плавби, коли мають бути видані 5000 локомотивів і 150.000 залізничних вагонів у часі, коли половина матеріалу стала невдатна до ужиття, коли чужі окупаційні війська мають виживлятися німецьким збіжжєм, то прохарчування народу Німеччини просто неможливе. Тому ми просимо соціалістичний ітернаціонал помогти в справі гострих, імперіалістичним правительством подиктованих умов завіщення зброї, котрі як найбільшче діткнулиб революційних робітників і воєнів німецької соціалістичної народньої республіки. З соціалістичними братніми правителями за виділи соціал-демократичної партії й незалежної соціалістичної партії: Едвард Бернштайн, Оскар Кон, Карло Кавцкий, Герман Молькенбург, Вільгельм Міллер, Вільгельм Пінгункух.

Рівночасно заснована саме баварська народня республіка звернулася до швайцарської союзної держави з такою заявою з проханням переслати її в львонови, французькому правительству, англійському італійському й поширити її між швайцарським народом: „До правительста і народів Америки, Франції, Англії й Італії, до пролетаріату всіх країв! Баварський народ перший в Німеччині під проводом мужів, котрі від початку війни виступали проти злочинної політики німецького правительства та князів, своїм несподіваним, уміцненим остаточним успіхом революційним повстанням переконав усіх, що він був певний в вибуху всевітньої війни.

Баварія проголосила себе народньою державою. Увесь нарід витас з радостю своє визволення. Інші держави Німеччини пішли за

Добровольці до Української Національної Армії зголошуються у Львові при ул. Курковій ч. 12.

нишим прикладом і завели цим робом перший раз до справної внутрішньої єдності Німеччини. В цій моменті гресом паде на радівну Баварію оголошення умов звiшення зброї з боку держав порозуміння. Через те всі сподівання, які ми могли деліати наслідком успіху революції, обертаються в нівець. Коли ці страшні умови не малиб змінитися, вся республіка сталаб у короткім часі пустинєю. Ми розумілиб почування, які могли спсвукати держави порозуміння постагати такі умови, колиб вони влучили цим вивуватів. Німецькі демсрати й мілітаристи не заслужують на ніяке милосердя. Одначе тепер нарід визволився, а умови, наложені тепер на нього, саначують його знищення. Коли ці демсагання удератяться в силі, наблизасмося до обставин, яких не може представити собі жадна людська фантазія. Несобідним наслідком цього булаб повна енергія, якої саме хотіла оживити баварська революція, створюючи спрiвлену в собі народню державу. Панування поабавленх усякої дисципліни мілітарних військ никликалоб духове й моральве змичиння.

З боевих епзодів.

Боротьба, що кипить тепер на вулицях міста Львова, се спеціальний рід війни, далеко відмінний від сучасної фронтової війни в полі. Вимагає вона иншої боевої тактики та й инших середників. В сучасній війні та отвертій полі рiше вопри вище мілітарне вишкодення перш усього вишість боевої техніки, — в такій „вуличній“ війні, як тепер у Львові, рiшає — розуміється, попрі вишу боеву техніку — се й особиста відвага. Там ділають маси, на велику віддачу, возсів себе не видаючи, тут серед вузких вулиць та площ, виступають малі групи, часто одинці, нападають з близьки, отверто або з укриття, цілюючи до себе як до „шайби“ на стрільниці. Холоднокровність, особиста проворність та швидко підприємчивість се дальші прикмети, якими мусить означатися воєк в нинішній „вуличній“ боротьбі. Кількох таких смілих та енергічних воєків може розбити значно більшу ворожу силу, який не стає сих прикмет. Словом — се війна на давний, добрий лад, що вимагає перш усього хоробрости і сили волі.

Наші воєки, що перебули ріжні бої великої світової війни, яка отсе нарешті кінчиться, стануши в обороні здобутої столиці української землі, знайшлися нагло серед возсів нових боевих обставин і перед возсім иншим „неприятелем“. Одначе не даром пливе у них давна воєзська крєв. Наші славі невмираки скоро припоревидилися до нової війни і дають приміри неустрашмої хоробрости, о яку розбиваються найинтрімшій підступн нашого „чесного“ неприятеля. Який жаль, що не всі т. безчисленні епзоди жорстоких боїв, в яких наші воєки визначилися високими героїськими прикметами, досходять до відома українського народу. Скільки тут саможертв, скільки самодречення!

З останніх днів можемо занотувати для приміру такі моменти:

Сотня четаря Купчинського висувалася була в касарні Фердинанда наперед і заняла два наріжні доми при вул. Бема. Прийшлося вдержувати скажені приступи польських ватаг, що в великою силою рiшилися сю позицію здобути. Бомбардували їх і артилерією і ручніми гранатами і машинознімні крєсали, закидали дахи шматами, замоченими в нафті, і зміни оба доми зачали горіти. Наші герої мубли відбиватися і рiвночасно гасити огонь. В додатку муніцип була на вичерпанню. Ситуація стала критична гровила капітуляція. Тоді до командири залогн згодуютьсє два стрільці, Бувд і Кіх і зають: „Ми посвятимося за тих і сарсбумо перебитися до касарні Фердинанда за муніцип. Або згинемо, або все вражусьмо!“ і побігли.

Посипався на ними град вуль, гранатів, ватрiшаді м. шисові крєс... і ставлось диво: оба стрільці таки добігли до касарні Фердинанда. Не жаль, в день, в счях неприятеля, доставити амуніцію неможливо і наша залога, вистрiлявши всі патрони, мусіла вивофатися одицем в торіжних домів. Визначився на тій позичі між нашими й хоружий Білинський.

Касарні поліції при ул. Казимирівській се після касарні Фердинанда друга мала твердиня в тій боевій районі. До її здобуття Польки врявували в лєку гаю. Дня 12 с. м. по полудни польські ватаги вивабралися в приступом

на сю позицію. Від Гичівської гори дісталися через вул. Яковича на площу перед арештом, що міститься в будинку поліції, і стали бомбардувати наших ручніми гранатами, стріляючи при тим з крєсів. Одначе се не тривало довго. Як розвирілі льви повибітали наші воєки на вулицю і вдарили гурантам на неприятеля. Гримнули інші гранати, затрiшали крєси.

Половина польської ватаги погубла на місци, а решта розсипалася в сусідних вуличках. Наші вернули назад на свої позичі. Через якийсь час епертій верст зчинає знов підкрадаться. У всіх дверех і закутках сусідної школи ім. св. Анни поверетискалися уружені люди, між ними й військові, і чекають нагоди, щоб вкєсу залезти на гасарню поліції. І знову смілий випад нашого залогн. Полялась ворожа крєв, вистелилась земля новими ворожими трупами. Опісля гонили ше наші за втікаючими далеко в сторону вул. Клепарівської. В ночі наші пости вже й патрулювали на сій вулиці. Визначився при тих випадках особливо фельдфебель Чорнобривчук.

В бровари коло міської газівні якийсь офіцир Поляк zorganizував відділ полонених Італійців, свбрсів їх крєсиками і почав непокоїти наші патрулі. Вуслано проти них машиновий крєс, який і висік нападаючих. Тепер в тих сторонах спокій.

Інтересний епзод стався коло касарні Фердинанда. Наші пострiляли сльну жєнщину, що увихзлася коло польських боевих підділі. Санітарна патруля ствердила, що се переодітий польський лєгюнер, який в жіночій одяці носив до каменниці, обсаждені Полями ручні гранати.

Наші хоробрі воєки вважали вже заграєн лись до нової війни і чукаться на боевих улицах неменше дома як недавно в пільних окопах. Столиця галицької України стала для них добре знаємим терєсєм, якого вони вже ніколи й не покинуть.

Звідомлення Начальної Команди Українських Військ

в дня 13. листопада 1918.

Наше положення на всіх позичах у Львові дальше корисне, тут і там наш район протягом останньої доби розширився. Наші війська держаться взаємнито. Прибувають нові свіжі сили.

На касарню поліції при вул. Казимирівській ворожі ватаги вчєра по полудни нападли двічі, однак мусіли завернути, потерпівши значні втрати.

Вчєра в полудне Польки стали вапирати на Перезнівку, однак їх відбито. Очищується від ватаг Стрийський парк.

Під вєчєр польські ватаги наступали на нашу позицію коло жидівського окопика. Розбито їх з великими втратами для неприятеля.

В районі замаршинівської групи розбито неприятельську стежу, що наступала коло моста ч. 2. Неприятель загєрнув газад, лишаючи кілька трупів. Вул. під Дубом очищена від неприятеля. Наш машиновий крєс острілював Гичлівську гєру, на якій покатався ряд возів і людей. Всіх розігнано.

Шєф штабу.

Україна й Московщина.

[Київ, 9. листопада 1918.]

На останнім засіданні ради міністрів подібно обговорювалася справа відношення українських властей до мирової московської делегації, яка знаходиться у Києві. Між иншим міністри обмінялися думками по вичині вимушеного відїяду з Берліа московської посольства в Йосифе на чолі. Ухвалено не перешкаджати московській делегації у Києві вїхати за межі України, одначе від умовною, щоб усі державні поїзди негайно дислали в Петроград і Москви на Україну.

В звязку з вичаєреним положенням виконуючого обовязки міністра закордонних справ А. Палтова відїїдав учєра товариш голови мирової делегації Д. Мануїльський, що мав також довшу розмову з старшим радником міністерства проф. О. Аґхельмансєм. Визислось, що частина делегації повинна вчєра Київ.

Так само вчєра міністерство закордонних справ приступило до вироблення угоди з московською мировою делегацією про відсилку

державних поїздів і в справі дальшої долі арештованих на території України большевиків і на території Московщини Українців.

Учєра відбулася нарада заступника міністра закордонних справ А. Палтова, голови московської делегації Д. Мануїльського й німецького посла на Україні гр. Бєхгейма в справі московської делегації в Києві, а німецьких і українських консульських інституцій в Росії. На нараді осягнено порозуміння, вгідно з яким московська мирова делегація і всі задеєжні співробітники в іляних московських інституцій на Україні без перешкоди мотгннуть доїзати до російсько-українського кордону, а українські й німецькі дипломатичні представники в Росії одержують свободний пропуск через московську територію. На границі відбудется обмін поїздів з дипломатичними представниками обох сторін.

По нараді А. Палтов і Д. Мануїльський обговорили справу того, яку форму мають прибрати українсько-московські взаємі відносини після того, як московська делегація покине Україну, а українські консульські інституції Росію. Задумують створити кілька московських комісій на Україні й українських в Росії. В першу чергу zorganizуютьсє комісії політичні, економічні й залізничні. Політичні комісії займаютьсє справою двоїданства та слідитимуть за охороною неутральними державами інтересів російських горожан на Україні й українських в Росії.

Під увагу!

Всі, що їдуть на провінцію, кєхай беруть з собою „Діло“, бо поштовий рух здержаний.

НОВИНКИ.

Львів, 13. листопада 1918

— Ювілей Дмитра Марковича. В п'ятницю 8. листопада в Українсьім Клубі в Києві відсвятковано ювілей літературної і громадської діяльності Дмитра Марковича — день 70 ліття народин і 40-ліття літературної діяльності. О 7 год. вєчєра почалося урочисте засідання, на яким читалася прївітання і реферати про літературну, громадську й коопєративну діяльність ювілята. Після засідання відбувся літературно-артистичний концерт, в язі узяли участь краші сьди.

— Україна і Грузія. 7. листопада в 11. год перед полуднем відбулось перше свіанє засідання українсько-грузинської комісії в справі заключення між Україною і Грузією торговельно економічного договору. Головує в комісії товариш міністра торгівлі та промислу С. Бородавський. В працях комісії взяли участь представники міністерства торгівлі та промислу, фінансів, рільництва, прохарчування і закордонних справ.

— Два нові дєвняки у Києві. У Києві почали виходити дві щодєнні газети, церковно-громадська „Слово“ й військово-морська „Армія“.

— Справа Ю. Гасєвського. Бувшого директора департаменту міністерства внутрiшних справ Ю. Гасєвського, засудженого а звязку з справою Д-брого, випущено в суботу 2. листопада з накалу німецької влади. Гасєвського знаущено ше 5. жовтня, але потім через тра дні українське правительство арештувало його знов й до 2. листопада він сидів у німецькій шантажі на Павловській вулиці.

— Єврейська Національна Рада. Дня 4 с. м. утворилася у Відні Єврейська Національна Рада, в склад якої входить 50 членів. Обсяг її діяльності влі німецька Австрія (УТА).

— Будучина Туреччини. В справі будучини Туреччини пише Ерзе в „Vizoge“ таке: Туреччина відступити Англії й Фєнїції Мєсопотамію і Сирію. Вона втратить Вілланто, а побережжє Малої Азії в Смирноу, переїде до Греції. Царгород зстанеться при Туреччині, але проливн будуть аневтралізовані. Туреччина буде обмежена до чисто-турецьких областей Малої Азії.

— Визволення убійників Франца Фердинанда. Чехо-словацьке пресоє бюро доносить, що при визволенні політичних в'язнів у Босні й Герцеговіні визволено також особа, причасні до убійства архикнязя Франца Фердинанда.

— Спілка українських журналістів. Дня 5 листопада в Українській Клубі в Києві відбулося організаційне зібрання українських журналістів. На черзі дня стояли справи: про організацію і статут Спілки, про форму об'єднання, про грошові засоби, про спосіб добору представлення інформаційного діла. Обміркуючи думками, в'язні вибрали комісії: організаційну, грошову й інформаційну, яким доручили вести справу організації Спілки й почати вже тепер її роботу.

— Делегація Чехо-Словаків, які проживають у Києві, відвідала 6 листопада міністра внутрішніх справ Рейнбота. Делегація робила у міністра заходи в справі реєстрації місцевої групи Чехо-Словаків і запропонувала свої послуги в справі охорони міста чехо-словацького дружиною.

— Американці в Сибірі. Світська мирова делегація одержала листку, що ціла управа сибірської залізничної переходить під управу Американців. До Владивостоку безперервно прибувають американські залізничники.

— Нейтральність Угорщини. Угорське президентство постановило 1. листопада самостійно розпочати мирні переговори. Починаючи від того дня, Угорщина вважається нейтральною державою.

— Нове призначення д-ра Цюкани. Команданта групи центра бойової лінії пор. д-ра Івана Цюкана, впризнав за великих заслуг і неустрашимого поведінки перед ворогом іменований сотником. Празниючи його великі організаційні способності, Секретаріат військових справ на значив його окружним командантом в Золочеві. В склад волачівського військового округу входить повіт: Золочів, Зборів, Броди, Камінька струмилева і Радехів. Первісно призначений командантом в Золочеві надп. Петро Бубела лишається в головній штабі. Команду тав. групи Цюкана обіймає сотн. Микітка.

— Визнається всіх лікарів Українців, щоб негайно зголосилися до лікарської служби. Ближчі інформації подасть канцелярія Секретаріату для суспільного здоров'я, яка знаходиться в будинку бывшего землісництва на П. пов. ч. комат 92—94 і урядове від 9—11 рано і 3—4 попол. — Від Секретаріату суспільного здоров'я.

— Заклик до учеників середніх шкіл. Товариші Студенти! Заважили велику потребу студентської організації від цю пору, тісний комітет об'єднаних організацій учеників середніх шкіл, які існували вже перед великим днем проголошення Української Держави на українських землях данної Австро Угорщини, вадужав відновити ці організації, щоб цілу молодь вступити до активної праці у визвольній русі. Справа незвичайно важна й потреба такої організації пекуча. Тому тісний комітет звивє всіх товаришів студентів негайно зголоситися в члені організації, щоб вже як найскорше часі почати працю. Зголошення відбувається все при вул Підвале 9. III. пав. — Тісний Комітет Об'єд. Орг. уч. середніх шкіл.

— Юліян Сомевський одержав диплом ветеринарнійого лікаря на ветеринарній академії у Львові.

— До партійних товаришів і товаришок У. С. Д. П. Перші складики відбудуться в четвер 14. о год 2. в „Міщанськй Братстві“ вул. Руська ч. 3. I. полерх. Там буде тимчасово льокаль нашої організації. — Д-р Сисак, М. Парфанович, д-р Лиз Ганкович.

— Промодія Михайла Лепкалюка в Косова старшо на доктора прав відбулася на львівській університеті

3 Повітової Харчової Управи.

Подаємо до загального відома отсе:

3 днем 13. листопада ц. р. перенесли ми всі харчові відділи до будинку Німецької Гімназії на Губернаторських валах, а при вул. Бляхарській ч. 18. полишили лише: цукровий відділ, відділ для обороту молочними продуктами, касовий відділ і рахунковий відділ.

2) Отсею дорогою звизасмо ще раз і в останнє всіх Ва. Панів, котрі дотелер не мають зайняття, щоб негайно зголосилися до обняття самостійних новоповстаючих з кожним днем відділів і їх секцій. З огляду на недостачу почтової комунікації потрібні зараз рівнож молоді сили на виїзд на села львівського й інших повітів в цілі довозу живности. Пані, що вміють писати на машині, звольте так само негайно зголоситися. Усі зголошення приймає управа в кожнім часі, найрадше в урядових годинах. Управа закупить або випозичить зараз 4 машини до писання. Просимо о оферти, або вказання жерел набуття.

3) Повідомляємо, що від нинішнього дня години урядові для сторін тривають від год. 8. рано до год. 2. по полудни.

Дижури для відбору дозвожених харчів тривають безпереривно до год. 10. вечір як в будинку німецької гімназії, так також при вул. Бляхарській, ч. 18. Референти поодиноких відділів звольте прийняти до відома, що засідання відбуваються щодня і зачинаються точно о год. 4. по полудні. На засіданнях обовязані Референти складати звідомлення зі своєї цілоденної праці.

4) Перенроваджувана контрола виказує, що деякі районові крамниці і консуми продають достарчені їм продукти по лихварських цінах та використовують шим робом убоге населення.

Зазначуємо, що за цього рода проступок Управа замкне зараз дану крамницю, а власника чи керманича віддасть під польовий суд. Пошкодовані звольте подати факти до відома; доноси й силетні, неоперті на жадних фактах, не будуть взяті під увагу.

Повітова Харчова Управа.

До горожан міста Львова.

Повідомляємо, що зорганізована перед 4 днями Повітова Харчова Управа відкрила до дня 10. с. м. такі районові крамниці й консуми, котрим вже розділено поживу:

Консуми:

1. Прив. уряд. тов. „Дністер“, вул. Руська ч. 20.
2. Друкарів, вул. Пекарська ч. 20.
3. Уряд. Намісництва „Віта“, вул. Чарнецького ч. 10.
4. Проф. ім. і Вет. Акад., вул. Миколая ч. 4.
5. Проф. польських, вул. Підвале ч. 3.
6. Урядничий, вул. Бляхарська ч. 12.
7. Тов. Христ. любови, вул. Гавриєла ч. 5.
8. Нарван. чин. Колановського, ч. 12.
9. Пятковий, вул. Бляхарська, ч. 12.
10. Ради шкільн. ко. Кармелітська ч. 4.
11. Судовий, вул. Кохановського ч. 6.
12. Старбовий, вул. Цлова ч. 4.
13. Урядн. Висш. го Суду кр., вул. Баторого ч. 1.
14. Уряд. Секц. й Суду повіт., вул. Казимирська.
15. Урядн. Ко. Суду цивільн., площа Трибунальська, ч. 2.
16. Воєнне Збіжжєвого заведення, вул. Баторого ч. 6.
17. Жид. Апроз. Комітет, площа Рыба ч. 5.
18. Асекраційний, вул. Вірменська ч. 30.
19. Союз Господар., вул. Чарнецького ч. 12.
20. Центр. Відбудови, вул. Коперника ч. 11.
21. Зеліничий, вул. Чарнецького ч. 3.
22. Промисловців, Раяок ч. 29.
23. Плестра, вул. Академічна ч. 28.
24. Тов. Взаїмних Обезпечень, вул. Пекарська ч. 1.
25. Банка Промислового, вул. Третього Мая ч. 9.
26. Урядників Суд. Секц., вул. Бляхарська ч. 1.
27. Воєнного Зіведення Кредитового, вул. Микевича ч. 7.

Районові склепи:

1. Англія Гонцький, вул. Лячаківська.
2. Філіпп Лиз., вул. Паушоша ч. 21.
3. Цукар Ісаак площа Стрілецька 2.
4. Т. Ях, площа Теодора ч. 8.
5. Юськевич, вул. Гарновського ч. 9.
6. Вітелек, вул. Зелена ч. 38.
7. Лебедінська, вул. Зелена ч. 38.
8. Магонська, вул. Дягоша ч. 58.
9. Буштин вул. Пелчачська ч. 8.
10. Горинь, Пелчачька ч. 8.

11. Капустинська, вул. Супінського ч. 24.
12. Тохарчук, вул. Улі Любимської ч. 5.
13. Акерман, вул. Лячаківська ч. 24.
14. Зуяфф, вул. Охоронок ч. 1.
15. Шифман Естера, вул. Костельна 6.
16. Крап Марія, вул. Кохановського ч. 45.
17. Сорока Марія, вул. Гофмана ч. 9.
18. Бабиньдз Мірія, вул. Пекарська 26.
19. Бурбила, вул. Старківська ч. 29.
20. Ільків, вул. Шимона ч. 3.
21. Унгар Естера, вул. Бенедиктська ч. 2.
22. Атер Гіза, вул. Сонічна ч. 31.
23. Бронна Собла, вул. Жазківська ч. 25.
24. Літка П., вул. Театинська ч. 15.
25. Войгіховська, вул. Зелена ч. 5.
26. Десіська Л., вул. Паньська ч. 11.
27. Гоушецька К., вул. Гродзіцьких ч. 6.
28. Фінгер, вул. Лячаківська ч. 34.
29. Радзінська Мірія, вул. Зімоцького ч. 1.
30. Брэмільський В., вул. Крива ч. 5.
31. Купчійська П., Баторого ч. 28.
32. Лайтервах П., Рейтана ч. 5.
33. Встелюк Ю., вул. Зелена ч. 38.
34. Молочарня Чарнецького, вул. Підвале ч. 9.
35. Яворська П., вул. Св. Петра ч. 16.

Власники давніших районових крамниць і представники консумів звольте зголоситися в документах в Повітовій Харчовій Управі, дім німецької гімназії, в урядових годинах від 10 до 12 перед полуднем.

Колі хто в горожан належить до консуму чи районової крамниці, котрий на разі в незалежних від нас причин не може функціонувати, звольте предложити на картці, в якій крамниці до тепер товар побирав і де хоче побирати.

При тім зазначається рішучо, що бажані поодинокі осіб приділяти їм якісь харчові засоби поза райононими крамницями чи консумами під жадною умовою не беремо під увагу.

Повітова Харчова Управа у Львові.

ОПОВІСТКИ.

Четвер, 14. листопада 1918.

Наві: греко-като. Косма і Д. — римо-като. Йосифа.

Св. Петра: греко-като. Акиндина — римо-като: Леопольда.

В третю річницю смерті бл. п. директора Коста Пінківського відбудеться заходом Надзираючої Ради і Дирекції Краєвого Союзу Кредитового у Львові Зауважжєне Богослуження дня 16. листопада 1918 р. о год. 8½ рано в Успенській (Волоській) Церкві у Львові. 837

Володимир і Філіппа з Жуковських Бородівичі повідомляють, що їх візничня відбулася авч 10. ц. м. в парохіяльній церкві в Винниках. З цієї нагоди складають замість повідомлень 200 К. на бжевий фонд. 842

До Краєвого Союзу Кредитового приступ необмежений від Бляхарської уллиці ч. 18. 840 1—3.

ОГОЛОШЕННЯ.

Вправляти на фортечній мості при вул. Козернича ч. 17, партер, Шовишр — годжа 4 К. 838

Заведення наприяч помчк зі спеціальними книжками вул. Жоржівська ч. 12 за бравою (дистул альман). 849.

Адвокат д-р Шопр у Львові

просить знакомих з рудецького повіту повідомити п. Гольдмансера з Конюшон Семемішовицм, що діти його є у Львові та добре почувуються. 843

Кандидат адвокатури з правом субституції глядає візповідного заняття. Условний перепозить др. Стефан Мудрецький, Львів, Глиняська 18, II. пов. 841 1—3

С. Курат Базилевич повідомляє свою віданю, що знаходиться у Львові—здоров. 844 1—2.

Стрільчики! Мч здорові. До хати не можна дістатись. — Будьте спокійні. — Ольга, Наталка, Тарас. — 844 1—2.

Гая, Зуля, Геня, дольки о Ясєва з Маджежи, п. Дрогобич живуть здорові. Просит ся знакомих ласкаве повідомити про це родичів. 836 2—3

Лев Гавсман зі Самбора знаходить ся у Львові у Моріца Бурльфіна, Словацького 14. — Улі здорові. 834 3—3.

Всі носять!
ВІД'ЗНАКУ
СОБОРНОЇ УКРАЇНИ
на своемн резолюції і свабодім Україні 1917 р. в воєнно срібного металю.
1 К. 50 с.

Комітеті і Товариства повинні замовити вважделіть, щоб на час дістати. — Вісти в Заводожа Львів вул. Руська ч. 10. Wistly x Zaporozha Leinberg Raikagasse 2). 8 0 1—3